

Ἡ Κόρη — Ὁ Μάϊος — Ρεμβασμός.

(ὑπὸ Νικολ. Γ. Ἰγγλέση.)

Ἡ αὐγούλα χαράζει στὰ βράχια,
Τραγουδάει 'στὴ φτέρι τ' ἀηδόνι,
Καὶ μονάχο τρελλό χελιδόνι
Τοῦ Μαγροῦ χαιρετᾷ τὴ δροσινά.

Καλῶς ἤλθατε πάλι πουλάκια,
Καλῶς ἤλθετε χρυσόμαλλε Μάϊ,
Ἡ Μυρτιά καὶ ἡ Δάφνη 'στὸ πλάϊ,
Σκόρπη χύνουν 'στὸ διὰ ὠμορφιά.

Σὰν τὴν νεώτη ὁ ἥλιος προβαίνει,
Τὰ διαμάντια 'στοὺς κάμπους σκορπάζει,
Καὶ ἡ γῆ 'στὴ χαρά της γελάει,
Γλυκά ὄλοι γελοῦνε μαζί.

Πέρα 'κεῖ 'στοῦ γιολοῦ τ' ἀρογιάλι,
Γαλανὸ ταξιδεύει τὸ κύμα,
Καὶ ἀντάμα ὁ ναύτης, Ἀχ! κρῖμα!
Νὰ μὴν ᾗναι στὸ Μάϊ κ' αὐτός.

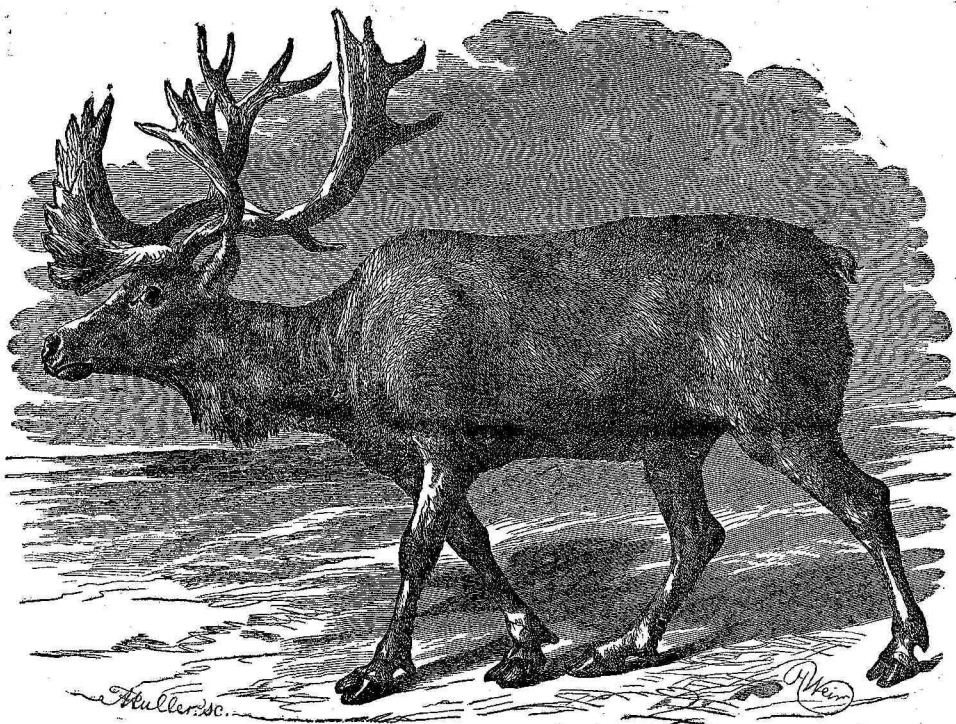
Φύσα, φύσα ἀγέρι καυμένο,
Σ' τὸ λευκὸ τῆς βαρκούλας πανάκι,
Ἔργα μόλα, κτυπᾷ τ' ἀγεράκι,
Ἐμπρὸς ναύτη, μαζὺ σ' ὁ Χριστός.

Τὰ τριαντάφυλλα χύνουνε μύσχους,
Τὰ πλατάνια φυλλιάζουν, οἱ κάμποι,
Μ' ἀπὸ ὅλα ποῖο ὠμορφα λάμπει
Κ' εὐωδιάζει ἡ νεώτη στὴ γῆ.

Γοργὰ ὅλα πετᾶτε 'στὸ Μάϊ,
Δρέψατ' ἀνθη καυμένα μου νεράτα.
Ἀχ! ραγίζουν τὰ χορδία τ' ἀφράτα,
Καὶ χειμῶνας προβαίνει βαρὺς.

Περνοῦν ὅλα, διαβαίνουν 'στὸν κόσμο,
Γιὰ μὴ ἀνοιξ' ἀνθίζουνε μόνο,
Μὴ τὴν ἄλλη 'στὸ χῶμα μὲ πόνο
Γέρνουν, κ' ἄλλα προβαίνουν 'μπροστά.

Μὴ 'στὰ μάτια, μὴ ὦ παιδιὰ μου
Μὴ 'στὴς νεώτης γελάτε τὰ κάλλη
Ποιὸ γλυκερά. ὦ! ποιὸ ὠμορφη ἄλλη
Ζωὴ εἶναι, 'στὸν Πλάστη σιμά.

ΕΛΑΦΟΣ.

Ἡ οἰκογένεια τῶν ἐλαφοειδῶν περιέχει διάφορα εἶδη διαφέροντα μεγάλως ἀλλήλων κατὰ τε τὸ μέγεθος, τὰ κέρατα, τὴν μορφήν κτλ. Εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην ἀνήκουν καὶ τὰ ἀπολιθώματα τῶν σκελετῶν τῶν προκατακλυσμιῶν ἐκείνων ἐλαφοειδῶν, τὰ ὅποια ἀνεκαλύφθησαν εἰς διάφορα μέρη τῆς γῆς.

Εἶναι δὲ ζῶα χρησιμώτατα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἰδίως

εἰς τὰ βόρεια κλίματα, ὅπου ἡ χιὼν καὶ ὁ πάγος ἐπικρατοῦν κατὰ τὸ μεγαλειτερον μέρος τοῦ ἔτους.

Τὸ μεγαλειτερον εἶδος τούτων εἶναι ἡ Ἑλῆ, τῆς ὁποίας τὸ ὕψος κατὰ τοὺς ὤμους φθάνει μέχρι τῶν 8 ποδῶν, ὥστε εἶναι ἰσομεγέθης μὲ κοινοῦ μεγέθους ἐλέφαντα!

Ἀλλὰ καὶ τὰ κέρατα τῶν ζῶων τούτων εἶναι τόσοι

μεγάλα, ὥστε εἶναι ἀπορίας ἄξιον πῶς δύνανται νὰ φέρωσι τόσον μέγα βάρος.

Ἡ ἔλαφος δὲν φθάνει τὴν τελείαν αὐτῆς ἀνάπτυξιν πρὸ τοῦ 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῆς.

Εἰς τὰ βόρεια κλίματα μεταχειρίζονται τοὺς ταράνδους, οἵτινες ἀνήκουσιν εἰς τὴν οἰκογένειαν ταύτην, ἀντὶ ἔππων πρὸς μεταφορὰν ἀνθρώπων καὶ πραγμάτων δι' ἐλκύνθρων συρομένων ἐπὶ τῆς χιόνης καὶ τοῦ πάγου.

Εἶναι δὲ τὰ ζῶα ταῦτα ταχύποδα, ἰσχυρὰ, καὶ ἄγρυνα, καὶ προικισμένα μὲ λεπτήν καὶ ὀξεῖαν ὄσφρησιν, ὥστε δι' αὐτῆς δύνανται ν' ἀνευρίσκωσι τοὺς ὑπὸ τὴν χιόνα εὐρισκομένους λειχῆνας, ἐκ τῶν ὁποίων συνίσταται ἡ τροφή των, ἐν ὅσῳ τὸ ἔδαφος εἶναι κεκαλυμμένον ὑπὸ χιόνης.

Τὸ δέρμα καὶ τὰ κέρατα τῶν ἐλαφοειδῶν μεταφέρονται εἰς τὸ ἐμπόριον, καὶ χρησιμεύουσιν εἰς διαφόρους χρήας τοῦ ἀνθρώπου καὶ ἔτι ὡς κοσμήματα.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑ.

Ἡ ὑπερηφανία εἶναι διαφθορά, ἥτις, ὡς φαίνεται, ἐνεκεντρίσθη ἐκ πρώτης ἀρχῆς ἐν τῇ φύσει τῶν ἡμῶν. Ἀρχεται δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῆς ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας καὶ ἐπηρεάζει ἡμᾶς καθ' ὅλην μας τὴν ζωὴν μέχρι αὐτοῦ τοῦ θανάτου.

Ἄλλα ἐλαττώματα τυραννοῦσιν ἡμᾶς κατὰ μίαν περιόδον μόνον τῆς ζωῆς μας, καὶ ἐπικρατοῦσιν εἰς τινὰς μόνον χώρας· οὕτω λ. χ. ἡ ὀργὴ εἶναι σφάλμα τῆς νεότητος, ἡ δὲ φιλαργυρία τοῦ γήρατος. Ἡ ἐκδίκησις εἶναι τὸ ὑπερισχύον πάθος ταύτης τῆς χώρας, ἡ δ' ἀμάθεια τὸ χαρακτηριστικὸν στοιχεῖον ἐκείνης· ἀλλ' ἡ ὑπερηφανία εἶναι αὐτόχθων πάσης χώρας, ἀπαντάται εἰς πᾶν κλίμα καὶ διαφθείρει πᾶν ἔθνος! Ἐκτείνεται ἐπίσης εἰς τοὺς κήπους τῆς Ἀνατολῆς καὶ εἰς τὰς ἐρήμους τοῦ Νότου, καὶ βασιλεύει ὅχι ὀλιγώτερον εἰς τὸ καπηλεῖον τοῦ ἡμιδαρβάρου ἢ εἰς τὸ ἀνάκτορον τοῦ Ἐπικουρίου. Ἀναμιγνύεται δὲ μὲ ὅλας τὰς ἄλλας κακίας καὶ χωρὶς ἀδιακόπου καὶ ἐπιμελοῦς φροντίδος καὶ προσοχῆς θέλει ἀναμιχθῇ καὶ μετὰ τῶν ἀρετῶν μας.

[Δόκτωρ Ἰόνσων].

— Ἐκαστον ἄτομον συνεισφέρει διὰ τῆς ἰδίας ἐαυτοῦ διαγωγῆς εἰς τὴν ἡθικοποίησιν, ἢ τὴν ἐξαχρεώσιν, τὴν ἀρετὴν, ἢ τὴν κακίαν τοῦ ἔθνους, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνήκει καὶ ζῇ. Ἡ κοινωνία λοιπὸν, ἀπαιτεῖ παρ' ἐκάστου ἡμῶν ν' ἀποφεύγῃ τὴν κακίαν, νὰ πράττῃ δὲ τὴν ἀρετὴν διὰ τὸ γενικὸν καλὸν καὶ νὰ ἐνεργῇ τὸ καθ' ἑαυτὸν, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὰς εὐλογίας, τὰς ὑποσχεθείσας παρὰ Θεοῦ εἰς τὰ ἐνάρετα ἔθνη, ἀντὶ νὰ

συνεργῇ εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ μέτρου τῆς ἀδικίας καὶ ἀνομίας τοῦ ἔθνους του.

— Μάταιαι εἶναι αἱ ἐπιστῆμαι καὶ τὰ γράμματα εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὅστις δὲν σέβεται τὸ Ὑπέρτατον καὶ Ἀκατανόητον Ὅν, ὅπερ πληροῖ τὸ Σύμπαν διὰ τῆς παρουσίας του.

— Ὁ κορυφαῖος τῶν Ἀγγλων ἐπικῶν ποιητῶν, ὁ Μίλτων, ὁμολογεῖ, ὅτι δὲν ὑπάρχουσιν ἄσματα ὅμοια κατὰ τὸ ὄψος καὶ τὴν γλυκύτητα πρὸς τὰ ἄσματα τῆς Σιών, — τοὺς Ψαλμοὺς, οὔτε λόγοι ἴσοι τῶν λόγων τῶν Προφητῶν, οὔτε πολιτικὴ τόσον ὕψηλῃ, ὅσον ἡ παρὰ τῶν Γραφῶν διδασκομένη.

— Λουδοβίκος, ὁ ΙΔ', βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἡγάπα καὶ ἐπροστάτευσεν τὴν ποίησιν καὶ ἐνίοτε διεσκέδαζε κάμνων στίχους. Οἱ δ' ἀδελικοὶ του θέλοντες νὰ τὸν κολακεύωσιν ὑπερεπαίνουν πάντα στίχον, τὸν ὁποῖον ἡ Μεγαλειότης του ἔκαμνε. Τοῦτο δὲν διέφυγε τὴν παρατήρησίν του καὶ ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ πέρας εἰς τὰς ποταπὰς κολακείας των.

Μίαν λοιπὸν ἡμέραν συνθέσας μικρὸν τι ποιημάτιον καὶ μὴ εὐρὼν αὐτὸ πολλὸ ἐπιτυχημένον τὸ μετεχειρίσθη διὰ νὰ ἐμπαίξῃ τοὺς κολακεύοντας αὐτὸν ἀδελικούς. Ὅθεν, ὅταν τὴν ἐπαύριον ἦλθεν εἰς πρωϊνὴν ἐπίσκεψίν του ὁ ἀρχιστράτηγος Γραμῶν, «κύριε ἀρχιστράτηγε, — εἶπεν ὁ βασιλεὺς, — λάβε καὶ ἀνάγνωσον, σὲ παρακαλῶ, τὸ ποιημάτιον τοῦτο καὶ ἰδὲ, ἐὰν ἀνέγνωσες εἰς τὴν ζωὴν σου ἀνοητότερον· ὡς φαίνεται ἐπειδὴ ἠξέσρουν, ὅτι ἀγαπῶ τὴν ποίησιν μὲ φέρει καθ' ἐκαστὴν ὅ,τι τύχη.»

Ὁ ἀρχιστράτηγος λαβὼν καὶ ἀναγνώσας τὸ ποιημάτιον, ἐξέφωνησεν, «Ἡ Μεγαλειότης σας κρίνει θαυμασία περὶ ὧν τῶν πραγμάτων! διότι πραγματικῶς ἀηδέστερον καὶ γελοιωδέστερον ποίημα ἀπὸ τοῦτο οὐδέποτε εἰς τὴν ζωὴν μου ἀνέγνωσα!»

Ὁ βασιλεὺς ἐγέλασε, καὶ πάλιν τὸν ἠρώτησε· «Καὶ δὲν εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ στιχοῦργός σας αὐτὸ ἦτο ἀνόητος;»

— «Ἀνοητότατος!» εἶπεν ὁ ἀρχιστράτηγος.

— «Ἐχει καλῶς,» εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ σὲ εὐχαριστῶ διὰ τὴν εὐκρινῆ γνώμην σου· διότι ἐγὼ εἶμαι ὁ ποιητής του!»

— Ἀχ, Μεγαλειότατε! ὅποια προδοσία! Σὰς παρακαλῶ νὰ μοὶ τὸ δώσητε νὰ τὸ ἀναγνώσω ἐκ δευτέρου, διότι ἐπιτροχάδην τὸ ἀνέγνωσα.»

— «Ὅχι, κύριε ἀρχιστράτηγε, αἱ πρῶταί σου ἐντυπώσεις εἶναι αἱ φυσικώτεραι καὶ ἐπομένως αἱ ὀρθότεραι,» εἶπεν ὁ βασιλεὺς, γελάσας ἀπὸ καρδίας διὰ τὴν σύγχυσιν τοῦ ἀρχιστρατήγου. Πάντες δ' ὠμολόγησαν, ὅτι τοῦτο ἦτο μικρὸν μὲν, ἀλλὰ σκληρὸν παιγνίδιον πρὸς κόλακα ἀδελικόν.